2025/2254
7.11.2025

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2025/2254

af 27. oktober 2025

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 148, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 145 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal medlemsstaterne og Unionen arbejde hen imod udviklingen af en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke samt arbejdsmarkeder, der er inkluderende, modstandsdygtige, fremtidsorienterede og reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål om afbalanceret økonomisk vækst, fuld beskæftigelse og sociale fremskridt og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med artikel 146, stk. 2, i TEUF skal medlemsstaterne betragte beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordne deres indsats i den henseende i Rådet.

(2) I henhold til artikel 3 i TEU skal Unionen bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder. I henhold til artikel 9 i TEUF skal Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed.

(3) Unionen har udarbejdet og gennemført politikinstrumenter til samordning af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne. Som led i disse instrumenter udgør retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (»retningslinjerne for beskæftigelsespolitikker«), der er fastsat i bilaget til Rådets afgørelse (EU) 2024/3134 ([4]), sammen med de brede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er fastsat i Rådets henstilling (EU) 2015/1184 ([5]), de integrerede retningslinjer. Retningslinjerne for beskæftigelsespolitikker skal være retningsgivende for gennemførelsen af politikkerne både i medlemsstaterne og i Unionen, hvilket er udtryk for den indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne. Det således fremkomne sæt koordinerede EU-politikker og nationale politikker og reformer udgør tilsammen en passende overordnet sammensætning af bæredygtige økonomiske politikker, beskæftigelsespolitikker og socialpolitikker, hvilket bør afføde positive afsmittende virkninger for arbejdsmarkederne og samfundet generelt, styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed og effektivt reagere på udfordringer på mellemlangt og langt sigt, herunder behovet for at styrke konkurrenceevnen, usikkerhed vedrørende globale handelspolitikker samt virkningerne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine og den bredere geopolitiske kontekst.

([1]) Udtalelse af 8. oktober 2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Udtalelse af 18. september 2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([3]) Udtalelse af 8. juli 2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([4]) Rådets afgørelse (EU) 2024/3134 af 2. december 2024 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L, 2024/3134, 13.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3134/oj).
([5]) Rådets henstilling (EU) 2015/1184 af 14. juli 2015 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Den Europæiske Unions økonomiske politikker (EUT L 192 af 18.7.2015, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2015/1184/oj).

(4) For at fremme økonomiske og sociale fremskridt og opadgående konvergens, støtte den grønne og den digitale omstilling, styrke Unionens industrigrundlag, produktivitet og konkurrenceevne, finde løsninger på demografiske udfordringer og opnå inklusive og modstandsdygtige arbejdsmarkeder i Unionen bør medlemsstaterne afhjælpe manglen på arbejdskraft og færdigheder og fremme kvalitetsjob samt inkluderende uddannelse af høj kvalitet for alle i overensstemmelse med meddelelsen fra Kommissionen af 5. marts 2025 med titlen »Færdighedsunionen« med særligt fokus på at forbedre grundlæggende færdigheder på grundlag af handlingsplanen for grundlæggende færdigheder samt arbejdsmarkedsrelevante færdigheder, herunder digitale og grønne færdigheder, navnlig blandt dårligt stillede elever og voksne. Medlemsstaterne bør også fremme uddannelser inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) i overensstemmelse med den strategiske plan for STEM-uddannelser, styrke fremtidsorienteret erhvervsuddannelse, navnlig tiltrække kvinder og piger til STEM-fagene, og livslang opkvalificering og omskoling og stræbe efter at opnå inkluderende uddannelsessystemer samt sikre effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker og forbedrede arbejdsvilkår og karrieremuligheder, samtidig med at arbejdsmarkedets parters rolle og autonomi respekteres. Som det fremgår af Rådets henstilling af 16. juni 2022 ([6]), kan en systematisk integrering af uddannelsesdimensionen i andre politikker vedrørende den grønne omstilling i et livslangt perspektiv støtte gennemførelsen af disse politikker. Styrkelse af disse elementer er særlig relevant for Unionens mindre udviklede og fjerntliggende regioner samt regioner i den yderste periferi, hvor behovene er større. Manglen kan afhjælpes yderligere ved at forbedre fair mobilitet inden for EU for arbejdstagere og studerende og tiltrække og fastholde talenter fra lande uden for Unionen. Desuden bør forbindelserne mellem uddannelsessystemerne og arbejdsmarkedet styrkes, og færdigheder, viden og kompetencer, der erhverves gennem ikkeformel og uformel læring, valideres og anerkendes.

(5) Retningslinjerne for beskæftigelsespolitikker er i overensstemmelse med Unionens nye ramme for økonomisk styring, som trådte i kraft den 30. april 2024 ([7]), og eksisterende EU-lovgivning og forskellige EU-initiativer, herunder Rådets henstillinger af 14. juni 2021 ([8]), 29. november 2021 ([9]), 5. april 2022 ([10]), 16. juni 2022 ([11]), 28. november 2022 ([12]), 8. december 2022 ([13]), 30. januar 2023 ([14]), 12. juni 2023 ([15]) og 27. november 2023 ([16]), Kommissionens henstilling (EU) 2021/402 ([17]), Rådets resolution af 26. februar 2021 ([18]), Kommissionens meddelelser af 9. december 2021 om opbygning af en økonomi, der tjener alle: en handlingsplan for den sociale økonomi, af 30. september 2020 om handlingsplanen for digital uddannelse 2021-2027, af 3. marts 2021 om et EU med ligestilling: strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030, af 7. september 2022 om en europæisk plejestrategi, af 1. februar 2023 om en industriplan for den grønne pagt til den CO_2-neutrale tidsalder, af 25. januar 2023 om styrkelse af den sociale dialog i Den Europæiske Union, af 11. oktober 2023 om demografiske ændringer i Europa: værktøjer til videre handling, af 28. september 2022 om bedre vurdering af den fordelingsmæssige effekt af medlemsstaternes politik, af 20. marts 2024 om manglen på arbejdskraft og færdigheder i EU: en handlingsplan og af 5. marts 2025 om færdighedsunionen, Europa-Parlamentets og Rådets

([6]) Rådets henstilling af 16. juni 2022 om læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([8]) Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti (EUT L 223 af 22.6.2021, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj).

([9]) Rådets henstilling af 29. november 2021 om tilgange med blandet læring for inkluderende uddannelse af høj kvalitet på primær- og sekundærtrinnet (EUT C 504 af 14.12.2021, s. 21).

([10]) Rådets henstilling af 5. april 2022 om brobygning med henblik på et effektivt europæisk samarbejde inden for de videregående uddannelser (EUT C 160 af 13.4.2022, s. 1).

([11]) Rådets henstilling af 16. juni 2022 om læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 1), Rådets henstilling af 16. juni 2022 om en europæisk tilgang til mikroeksamensbeviser for livslang læring og beskæftigelsesegnethed (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 10), Rådets henstilling af 16. juni 2022 om individuelle læringskonti (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 26) og Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 35).

([12]) Rådets henstilling af 28. november 2022 om veje til succes i skolen og om erstatning af Rådets henstilling af 28. juni 2011 om politikker, som skal mindske skolefrafald (EUT C 469 af 9.12.2022, s. 1).

([13]) Rådets henstilling af 8. december 2022 om adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet (EUT C 476 af 15.12.2022, s. 1) og Rådets henstilling af 8. december 2022 om førskoleundervisning og børnepasning: Barcelonamålene for 2030 (EUT C 484 af 20.12.2022, s. 1).

([14]) Rådets henstilling af 30. januar 2023 om en tilstrækkelig mindsteindkomst, som sikrer aktiv inklusion (EUT C 41 af 3.2.2023, s. 1).

([15]) Rådets henstilling af 12. juni 2023 om styrkelse af den sociale dialog i Den Europæiske Union (EUT C, C/2023/1389, 6.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1389/oj).

([16]) Rådets henstilling af 27. november 2023 om udvikling af socialøkonomiske rammebetingelser (EUT C, C/2023/1344, 29.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1344/oj).

([17]) Kommissionens henstilling (EU) 2021/402af 4. marts 2021 om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE) (EUT L 80 af 8.3.2021, s. 1).

([18]) Rådets resolution om en strategiramme for det europæiske uddannelsessamarbejde på og uden for det europæiske uddannelsesområde (2021-2030) (EUT C 66 af 26.2.2021, s. 1).

afgørelse (EU) 2021/2316 ([19]) og (EU) 2023/936 ([20]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 ([21]), (EU) 2022/2381 ([22]), (EU) 2023/970 ([23]) og (EU) 2024/2831 ([24]).

(6) Det europæiske semester kombinerer forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret og multilateral samordning og overvågning af økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker inden for Unionen. Det europæiske semester er et vigtigt redskab til at opfylde prioriteterne i konkurrenceevnekompasset, som udgør en ramme for at styrke konkurrenceevnen ved at lukke innovationskløften, dekarbonisere Unionens økonomi, mindske overdreven afhængighed og øge sikkerheden, og der fastsættes horisontale katalysatorer, der omfatter færdigheder, kvalitetsjob og social retfærdighed. Det europæiske semester integrerer principperne fra den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i november 2017 ([25]) (»den europæiske søjle for sociale rettigheder«), og fra dens overvågningsværktøj, den sociale resultattavle, som også gør det muligt at analysere risici og udfordringer for opadgående social konvergens i Unionen, og lægger op til et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interesserede parter. Det europæiske semester understøtter også opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationer har fastlagt. Unionens og medlemsstaternes økonomi-, social- og beskæftigelsespolitikker bør gå hånd i hånd med Unionens retfærdige omstilling til en klimaneutral, miljømæssigt bæredygtig og digital økonomi, der forbedrer konkurrenceevnen og produktiviteten, sikrer passende arbejdsvilkår, fremmer innovation, demokrati på arbejdspladsen, social dialog, social retfærdighed, lige muligheder og opadgående socioøkonomisk konvergens, tackler uligheder og regionale skævheder og bekæmper fattigdom og social eksklusion.

(7) Klimaændringer og andre miljørelaterede udfordringer, behovet for at sikre en retfærdig grøn omstilling, energiuafhængighed og øget konkurrenceevne for CO_2-neutrale industrier, teknologisk suverænitet og behovet for at øge forsvarsudgifterne og sikre Europas åbne strategiske autonomi samt demografiske forandringer og udviklingen af digitalisering, herunder kunstig intelligens, algoritmisk ledelse, platformsøkonomien og hjemmearbejde, er i færd med at forvandle Unionens økonomier og samfund gennemgribende. Unionen og dens medlemsstater bør samarbejde om effektivt og proaktivt at håndtere sådanne strukturelle udviklinger og tilpasse eksisterende systemer efter behov i anerkendelse af den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder og tilknyttede politikker. Dette kræver en koordineret, ambitiøs og effektiv politisk indsats både på EU-plan og nationalt plan og anerkendelse af arbejdsmarkedets parters rolle i overensstemmelse med TEUF og EU-rettens bestemmelser om økonomisk styring under hensyntagen til den europæiske søjle for sociale rettigheder. En sådan politisk indsats bør omfatte fremme af bæredygtige investeringer i alle Unionens regioner, et fornyet tilsagn om reformer i en hensigtsmæssig rækkefølge og investeringer, som fremmer bæredygtig og inkluderende økonomisk vækst, færdigheder, fremme af kvalitetsjob, produktivitet, konkurrenceevne, rimelige arbejdsvilkår, den sociale og territoriale samhørighed, den opadgående sociale og økonomiske konvergens, modstandsdygtigheden og udøvelsen af finanspolitisk ansvarlighed. Der bør ydes støtte fra eksisterende EU-finansieringsprogrammer, navnlig genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([26]), og fondene under samhørighedspolitikken, herunder Den Europæiske Socialfond Plus, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 ([27]), og Den Europæiske Fond for

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2021/2316 af 22. december 2021 om et europæisk ungdomsår (2022) (EUT L 462 af 28.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/2316/oj).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2023/936 af 10. maj 2023 om et europæisk år for færdigheder (EUT L 125 af 11.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/936/oj).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (EUT L 275 af 25.10.2022, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (EUT L 315 af 7.12.2022, s. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2381/oj).

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/970 af 10. maj 2023 om styrkelse af anvendelsen af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ved hjælp af løngennemsigtighed og håndhævelsesmekanismer (EUT L 132 af 17.5.2023, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/970/oj).

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2831 af 23. oktober 2024 om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde (EUT L, 2024/2831, 11.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj).

([25]) Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj).

Regionaludvikling, der er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 ([28]), samt Den Sociale Klimafond, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 ([29]) og Fonden for Retfærdig Omstilling, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 ([30]). Den politiske indsats bør kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, samtidig med at der tages hensyn til sådanne foranstaltningers økonomiske, miljømæssige, beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser.

(8) Den europæiske søjle for sociale rettigheder hviler på 20 principper og rettigheder til støtte for velfungerende og retfærdige arbejdsmarkeder og velfærdssystemer, som er struktureret omkring følgende tre kategorier: lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår samt social beskyttelse og inklusion. Disse principper og rettigheder udstikker en strategisk retning for Unionen og sikrer, at omstillingen til klimaneutralitet, miljømæssig bæredygtighed og digitalisering samt virkningen af demografiske forandringer er socialt rimelige og retfærdige og bevarer den territoriale samhørighed. Den europæiske søjle for sociale rettigheder fungerer, sammen med den dertil hørende sociale resultattavle, som vejledning for overvågning af medlemsstaternes resultater med hensyn til beskæftigelsesområdet, færdigheder og det sociale område, herunder opadgående social konvergens i Unionen, inden for rammerne af det europæiske semester for at fremme reformer og investeringer på nationalt, regionalt og lokalt plan og for at forene de sociale og de markedsmæssige aspekter af nutidens moderne økonomi, bl. a. ved at fremme den sociale økonomi. Den 4. marts 2021 offentliggjorde Kommissionen en handlingsplan for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder (»handlingsplanen«), herunder ambitiøse, men realistiske, overordnede EU-mål for 2030 om beskæftigelse (mindst 78 % af befolkningen i alderen 20-64 år bør være i beskæftigelse), færdigheder (mindst 60 % af alle voksne bør deltage i efteruddannelse hvert år) og nedbringelse af fattigdom (mindst 15 millioner færre personer bør være i risiko for fattigdom eller social udstødelse, herunder fem millioner børn) (»Unionens overordnede mål for 2030«) og supplerende delmål samt en revideret social resultattavle.

(9) Som anerkendt af stats- og regeringscheferne på det sociale topmøde i Porto den 8. maj 2021 (»det sociale topmøde i Porto«) vil gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder styrke Unionens indsats hen imod en digital, grøn og fair omstilling og bidrage til at opnå opadgående socioøkonomisk konvergens og tackle demografiske udfordringer. Stats- og regeringscheferne understregede, at den sociale dimension, dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og den aktive inddragelse af arbejdsmarkedets parter er kernen i en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, og så med tilfredshed på Unionens nye overordnede mål. De bekræftede, at de som fastsat i Det Europæiske Råds strategiske dagsorden 2019-2024 er fast besluttede på fortsat at udbygge gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder på EU-plan og nationalt plan under behørig hensyntagen til de respektive beføjelser samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Endelig understregede de betydningen af nøje at følge, herunder på højeste plan, de fremskridt, der gøres hen imod gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og EU's overordnede mål for 2030.

(10) Unionens overordnede mål for 2030 blev godt modtaget af stats- og regeringscheferne på det sociale topmøde i Porto og af Det Europæiske Råd i juni 2021. De bidrager sammen med den sociale resultattavle til at overvåge fremskridtene hen imod gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder som led i den politiske koordineringsramme inden for rammerne af det europæiske semester. På det sociale topmøde i Porto blev medlemsstaterne desuden opfordret til at fastsætte ambitiøse nationale mål, der under behørig hensyntagen til hver enkelt medlemsstats udgangsposition bør udgøre et passende bidrag til opfyldelsen af Unionens overordnede mål for 2030. Gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og fremskridtene med Unionens overordnede og nationale mål for 2030 overvåges i den fælles beskæftigelsesrapport, som Rådet vedtog i marts 2025 (»den fælles beskæftigelsesrapport 2025«), og er integreret i overvågningsværktøjerne for det europæiske semester. Siden 2024-udgaven ([31]) har den fælles beskæftigelsesrapport indeholdt en »første fase af landeanalysen« af potentielle risici for den opadgående sociale konvergens i overensstemmelse med rammen for social konvergens, som udpeger medlemsstater, der oplever potentielle risici, som skal undersøges i en dybere »analyse i anden fase«. I den fælles beskæftigelsesrapport 2025 blev der oprindeligt udpeget ti medlemsstater, og konklusionen på den dybere analyse viste, at de overordnede udfordringer ikke blev bekræftet for dem alle.

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj).

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/955/oj).

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1056/oj).

([31]) Drøftelserne fandt sted på samlingen i EPSCO-Rådet i juni 2023 om en ramme for social konvergens med input i form af nøglebudskaber fra EMCO og SPC på grundlag af det arbejde, der blev udført i den særlige fælles EMCO-SPC-arbejdsgruppe fra oktober 2022 til maj 2023. Den fælles beskæftigelsesrapport for 2024 indeholdt for første gang på pilotbasis en første fase af landeanalysen af potentielle risici for opadgående social konvergens.

(11) Efter den russiske invasion af Ukraine fordømte Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 24. februar 2022 Ruslands handlinger, der har til formål at underminere den europæiske og globale sikkerhed og stabilitet, og udtrykte solidaritet med det ukrainske folk og understregede Ruslands overtrædelser af folkeretten og principperne i De Forenede Nationers pagt. I den nuværende situation tilbyder midlertidig beskyttelse i medfør af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ([32]) og forlænget ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 ([33]) bistand i Unionen til fordrevne personer fra Ukraine og giver dem mulighed for at nyde minimumsrettigheder i hele Unionen, der sikrer dem et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Ved at deltage på Unionens arbejdsmarkeder kan personer, der er fordrevet fra Ukraine, fortsat bidrage til at styrke Unionens økonomi og hjælpe med at støtte deres land og folk. I fremtiden kan de erhvervede erfaringer og færdigheder bidrage til genopbygningen af Ukraine. For uledsagede børn og teenagere giver midlertidig beskyttelse ret til værgemål og adgang til førskoleundervisning og børnepasning. Medlemsstaterne bør fortsat inddrage arbejdsmarkedets parter i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af politiske foranstaltninger, der tager sigte på at tackle udfordringer med hensyn til beskæftigelse og færdigheder, herunder anerkendelsen af kvalifikationer for personer, der er fordrevet fra Ukraine. Arbejdsmarkedets parter spiller en central rolle med hensyn til at afbøde virkningerne af denne krig og at bevare beskæftigelse og produktion.

(12) Reformer af arbejdsmarkedet, herunder nationale lønfastsættelsesmekanismer, bør tage hensyn til national praksis for social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger samt arbejdsmarkedets parters uafhængighed med henblik på at sikre rimelige lønninger, der muliggør en anstændig levestandard, herunder efter pensionering, bæredygtig vækst og opadgående socioøkonomisk konvergens. Sådanne reformer bør give mulighed for en bred hensyntagen til socioøkonomiske faktorer, herunder forbedringer inden for bæredygtighed, konkurrenceevne, innovation, fremme af kvalitetsjob, rimelige arbejdsvilkår, demokrati på arbejdspladsen, ligestilling mellem kønnene, forebyggelse og reduktion af fattigdom blandt personer i arbejde, uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet og færdigheder, folkesundhed, social beskyttelse og inklusion, demografiske forandringer og fremme af supplerende pensioner samt realindkomst. Betydningen af social dialog i indsatsen for at tackle udfordringerne på arbejdsmarkedet, herunder mangel på arbejdskraft og kvalifikationer, blev bekræftet på topmødet i Val Duchesse i 2024 og i pagten for den europæiske sociale dialog, der blev undertegnet i marts 2025.

(13) Genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde støtter medlemsstaterne i at gennemføre reformer og investeringer, der er i tråd med Unionens prioriteter, og gør Unionens økonomier og samfund mere bæredygtige og modstandsdygtige og bedre forberedte på den grønne og den digitale omstilling. Ruslands angrebskrig mod Ukraine har yderligere forværret allerede eksisterende socioøkonomiske udfordringer, herunder energifattigdom, gennem højere energipriser, samtidig med at usikkerheden i den globale handel og mere generelt som følge af den geopolitiske kontekst bringer væksten i fare. Medlemsstaterne og Unionen bør fortsat sikre, at de sociale, beskæftigelsesmæssige og økonomiske virkninger afbødes, og at omstillingen er socialt rimelig og retfærdig, også i lyset af at øget åben strategisk autonomi og en fremskyndet grøn omstilling vil bidrage til at mindske afhængigheden af import af energi og andre strategiske produkter og teknologier. Det er af afgørende betydning at styrke modstandsdygtigheden og indsatsen hen imod et inkluderende samfund, hvor borgerne beskyttes og har mulighed for selv at foregribe og håndtere forandringer, og hvor de aktivt kan deltage i samfundet og økonomien.

(14) Der er behov for et sammenhængende sæt aktive arbejdsmarkedspolitikker bestående af midlertidige og målrettede ansættelses- og omstillingsincitamenter, færdighedspolitikker, herunder læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling, og målrettede, effektive og fleksible arbejdsformidlinger for at støtte integration og omstillinger på arbejdsmarkedet. Det er derfor vigtigt at gøre fuld brug af uudnyttet arbejdsmarkedspotentiale, herunder ved at fastholde ældre arbejdstagere og fremme fleksible pensionssystemer, i overensstemmelse med tilgangen til aktiv inklusion og i lyset af den grønne og den digitale omstilling, der bl.a. fremhæves i La Hulpe-erklæringen om fremtiden for den europæiske søjle for sociale rettigheder fra 2024 ([34]). Passende arbejdsvilkår og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder arbejdstageres fysiske og mentale sundhed, bør sikres.

([32]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

([33]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 af 25. juni 2024 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

([34]) Undertegnet af Kongeriget Belgien på vegne af 25 medlemsstater.

(15) Alle former for forskelsbehandling bør bekæmpes, ligestilling mellem kønnene bør sikres, og beskæftigelse af grupper, der er underrepræsenteret på arbejdsmarkedet, bør støttes. Der bør sikres lige adgang og muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse, navnlig blandt børn, personer med handicap og romaer, bør reduceres, navnlig ved at sikre velfungerende arbejdsmarkeder og passende og inkluderende sociale beskyttelsessystemer som fastsat i Rådets henstilling af 8. november 2019 ([35]) og af 30. januar 2023 ([36]). Desuden bør hindringer for inkluderende og fremtidsorienteret uddannelse af høj kvalitet, livslang læring og arbejdsmarkedsdeltagelse fjernes. Medlemsstaterne bør investere i førskoleundervisning og børnepasning i overensstemmelse med Rådets henstilling (EU) 2021/1004 ([37]) og henstillingen om »Barcelonamålene for 2030 ([38])«, i at gøre erhvervsrettet uddannelse mere attraktiv og inkluderende i overensstemmelse med Rådets henstilling af 24. november 2020 ([39]) og i digitale og grønne færdigheder i overensstemmelse med handlingsplanen for digital uddannelse og henstillingerne om læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling og om veje til succes i skolen. Adgang til økonomisk overkommelige og passende boliger, herunder gennem socialt boligbyggeri, er en nødvendig forudsætning for at sikre lige muligheder. Hjemløshed bør bekæmpes specifikt gennem forebyggelsesforanstaltninger og ved at fremme adgangen til permanente boliger og støttetjenester baseret på koncepter som »Housing First«. Rettidig og lige adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet i overensstemmelse med Rådets henstilling af 8. december 2022 ([40]) og til økonomisk overkommelige sundhedsydelser af høj kvalitet, herunder forebyggelse og fremme af sundhed, er særlig relevant i lyset af potentielle fremtidige sundhedsrisici og i en situation med aldrende samfund. Potentialet hos personer med handicap til at bidrage til økonomisk vækst og social udvikling bør udnyttes yderligere i overensstemmelse med strategien for rettigheder for personer med handicap, som opfordrede medlemsstaterne til at opstille mål for beskæftigelse og voksenuddannelse for personer med handicap. EU's strategiske ramme for romaer som fastsat i Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen »En Union med ligestilling: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse« og Rådets henstilling af 12. marts 2021 ([41]) fremhæver kapaciteten i de marginaliserede romasamfund til at mindske manglen på arbejdskraft og kvalifikationer og har til formål at mindske forskellen i beskæftigelsesfrekvensen mellem romasamfund og den brede befolkning til mindst det halve. Nye teknologier og nye arbejdspladser i hele Unionen giver mulighed for mere fleksible arbejdsordninger samt forbedret produktivitet og balance mellem arbejdsliv og privatliv, samtidig med at de bidrager til Unionens grønne forpligtelser. Disse udviklinger skaber også nye udfordringer for arbejdsmarkederne, som påvirker arbejdsvilkårene, sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen og effektiv adgang til social beskyttelse for arbejdstagerne og selvstændige. Medlemsstaterne bør i samarbejde med arbejdsmarkedets parter sikre, at nye former for tilrettelæggelse af arbejdet omsættes til kvalitetsjob og tilsvarende sunde og sikre arbejdspladser og arbejdsvilkår samt balance mellem arbejdsliv og privatliv og aktiv og sund aldring, idet etablerede arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder bevares, og den europæiske sociale model styrkes.

(16) De integrerede retningslinjer bør tjene som grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet retter til medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør desuden gøre fuld brug af Den Europæiske Socialfond Plus, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde, herunder Den Sociale Klimafond, Fonden for Retfærdig Omstilling og InvestEU, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ([42]), samt instrumentet for teknisk støtte for at fremme beskæftigelse af høj kvalitet og sociale investeringer, bekæmpe fattigdom og social udstødelse, bekæmpe forskelsbehandling, sikre tilgængelighed og fremme opkvalificerings- og omskolingsmuligheder for arbejdsstyrken, livslang læring og uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet for alle, herunder digitale færdigheder, med henblik på at udruste borgerne med den viden og de kvalifikationer, der er nødvendige i en digital, grøn og konkurrencedygtig økonomi. De ændringer, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 ([43]) og Kommissionens meddelelse om den moderniserede samhørighedspolitik: Midtvejsgennemgangen har til formål at tilpasse støtten til nye strategiske prioriteter, herunder for at afhjælpe manglen på kvalifikationer i visse sektorer, f.eks. til udvikling og fremstilling af kritiske teknologier, forsvarsindustrien og sektorer, der er berørt af dekarbonisering og den grønne og

([35]) Rådets henstilling af 8. november 2019 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige (EUT C 387 af 15.11.2019, s. 1).

([36]) Rådets henstilling af 30. januar 2023 om en tilstrækkelig mindsteindkomst, som sikrer aktiv inklusion (EUT C 41 af 3.2.2023, s. 1).

([37]) Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti (EUT L 223 af 22.6.2021, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj).

([38]) Rådets henstilling af 8. december 2022 om førskoleundervisning og børnepasning: Barcelonamålene for 2030 (EUT C 484 af 20.12.2022, s. 1).

([39]) Rådets henstilling af 24. november 2020 om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (EUT C 417 af 2.12.2020, s. 1).

([40]) Rådets henstilling af 8. december 2022 om adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet (EUT C 476 af 15.12.2022, s. 1).

([41]) Rådets henstilling af 12. marts 2021 om romaernes ligestilling, inklusion og deltagelse (EUT C 93 af 19.3.2021, s. 1).

([42]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj).

([43]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 af 29. februar 2024 om oprettelse af platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP) og ændring af direktiv 2003/87/EF samt forordning (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 og (EU) 2021/241 (EUT L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

den digitale omstilling. Medlemsstaterne bør også gøre fuld brug af den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/691 ([44]), til at støtte arbejdstagere, der er blevet afskediget som følge af større omstruktureringer såsom socioøkonomiske ændringer, som kan tilskrives globale tendenser og teknologiske og miljømæssige forandringer. Selv om de integrerede retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder og i tæt samarbejde med nationale parlamenter samt med arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

(17) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse bør overvåge, hvordan de relevante politikker gennemføres i lyset af beskæftigelsesretningslinjerne i overensstemmelse med deres respektive mandater i henhold til henholdsvis artikel 150 og 160 i TEUF. Disse udvalg og Rådets forberedende organer, der er involveret i samordningen af de økonomiske og sociale politikker, bør arbejde tæt sammen. Den politiske dialog mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør opretholdes, navnlig hvad angår beskæftigelsesretningslinjerne.

(18) Udvalget for Social Beskyttelse blev hørt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som fastsat i bilaget til afgørelse (EU) 2024/3134, opretholdes for 2025, og medlemsstaterne tager hensyn til dem i deres beskæftigelsespolitikker og reformprogrammer.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. oktober 2025.

På Rådets vegne

J. JENSEN

Formand

([44]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/691 af 28. april 2021 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere (EGF) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1309/2013 (EUT L 153 af 3.5.2021, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/691/oj).